

C-512/18. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2018. augusztus 3.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Conseil d'État (államtanács, Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2018. július 26.

Felperesek:

French Data Network

La Quadrature du Net

Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs

Alperesek:

Premier ministre

Garde des Sceaux, Ministre de la Justice

[omissis]

A Conseil d'État (államtanács), peres ügyben eljárva
(peres szekció, tizedik és kilencedik egyesített tanács)

[omissis]

[omissis]

Tekintettel az alábbi eljárásra:

A French Data Network, a Quadrature du Net és a Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs a Conseil d'État (államtanács) peres szekciójának titkárságán a 2015. szeptember 1-jén nyilvántartásba vett összefoglaló keresetlevélben, a 2015. november 27-én nyilvántartásba vett kiegészítő

beadványban, valamint a 2016. május 24-én, 2016. július 25-én, 2017. február 7-én, illetve 2018. július 10-én nyilvántartásba vett négy további beadványban azt kéri, hogy a Conseil d'État (államtanács):

1°) hatáskör-túllépés miatt semmisítse meg a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv R. 10–13. cikkének, valamint a 2011. február 25-i 2011–219. sz. rendeletnek a hatályon kívül helyezése iránti kérelmük kapcsán a Premier ministre (miniszterelnök) hallgatásából eredő hallgatólagos elutasító határozatot;

2°) kötelezze a miniszterelnököt e rendelkezések hatályon kívül helyezésére;

3°) [omissis].

E szervezetek előadják, hogy a hatályon kívül helyezés iránti kérelem tárgyát képező rendelkezések azért jogellenesek, mert a meghozatalukra olyan jogalkotási rendelkezések alkalmazása érdekében került sor, amelyek – mivel az európai uniós jog hatálya alá tartoznak – aránytalanul sértik az Alapjogi Charta 7., 8. és 11. cikkében garantált, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, valamint a véleménynyilvánítás szabadságát, továbbá sértik az Európai Unió Bírósága által értelmezett, a 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 15. cikkének (1) bekezdését.

A 2016. június 10-én nyilvántartásba vett ellenkérelmében a Garde des Sceaux, ministre de la justice (igazságügyi miniszter) a kereset elutasítását kéri. Előadja, hogy a hivatkozott jogalapok megalapozatlanok. **[eredeti 2. o.]**

A 2018. június 20-án nyilvántartásba vett ellenkérelmében a Premier ministre (miniszterelnök) a kereset elutasítását kéri. Előadja, hogy a hivatkozott jogalapok megalapozatlanok.

A 2016. február 8-i beavatkozásában a Privacy International és a Center for Democracy and Technology azt kéri, hogy a Conseil d'État (államtanács) adjon helyt a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmeknek. A következőket adják elő:

- a vitatott rendelkezések nem felelnek meg az Európai Unió Alapjogi Chartájának;
- a vitatott rendelkezések sértik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkét.

[omissis];

Tekintettel:

- az Európai Unió Alapjogi Chartájára;

- az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre;
- a 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre;
- a 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre;
- a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyvre;
- a 2004. június 21-i 2004–575. sz. törvényre;
- a 2013. december 18-i 2013–1168. sz. törvényre;
- a 2011. február 25-i 2011–219. sz. rendeletre;
- az Európai Unió Bíróságának a C-203/15. és C-698/15. sz., Tele2 Sverige AB kontra Post-och telestyrelsen, valamint Secretary of State for the Home Department kontra Tom Watson és társai egyesített ügyekben 2016. december 21-én hozott ítéletére;
- a közigazgatási igazságszolgáltatásról szóló törvénykönyvre;

[omissis]

mivel:

1. A Privacy International és a Center for Democracy and Technology beavatkozó feleknek érdekük fűződik a megtámadott határozat megsemmisítéséhez. Következésképpen a beavatkozásuk elfogadható.
2. A French Data Network, a Quadrature du Net és a Fédération des fournisseurs d'accès à internet associatifs a postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv R. 10–13. cikkének, valamint az online közzétett tartalmak létrehozásához hozzájáruló bármely személy azonosítását lehetővé tevő adatok megőrzéséről és közléséről szóló, 2011. február 25-i rendeletnek a hatályon kívül helyezését kérte a miniszterelnöktől. E három szervezet megtámadja a kérelme tárgyában a miniszterelnök hallgatásából eredő hallgatólagos elutasító határozatot. **[eredeti 3. o.]**
3. Az az illetékes hatóság, amelyhez jogellenes szabályozás hatályon kívül helyezése iránti kérelmet nyújtottak be, köteles azt figyelembe venni, akár azért, ha – az esetleges formai és eljárási hibáikra figyelemmel – ez a szabályozás az aláírásának időpontjától jogellenes, akár azért, ha a jogellenesség az ezen időpont utáni jogi vagy ténybeli körülményekből fakad.

A postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv R. 10–13. cikke hatályon kívül helyezésének elutasításáról:

4. A postáról és az elektronikus hírközlésről szóló törvénykönyv L. 34-1. cikkének hatályos szövege értelmében: „I.- Ez a cikk az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyilvánosság számára történő nyújtása keretében a személyes adatok kezelésére, többek között az adatgyűjtésre és az adatok azonosítására szolgáló eszközöket biztosító hálózatokra alkalmazandó./ II.- Az elektronikus hírközlési szolgáltatók, valamint különösen a nyilvánosság számára a hírközlési szolgáltatásokhoz online hozzáférést biztosító tevékenységet végző személyek – a III., IV., V. és VI. bekezdés rendelkezéseire figyelemmel – valamennyi forgalmi adatot törölnek vagy anonimizálnak./ A nyilvánosság számára elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó személyek az előző albekezdés rendelkezéseinek betartása mellett meghatározzák az illetékes hatóságok kérelmére való válaszadást lehetővé tevő belső eljárásokat. /Azok a személyek, akik fő vagy kiegészítő szakmai tevékenységként hálózati hozzáférés útján online hírközlést lehetővé tevő csatlakozást biztosítanak – beleértve, amikor arra díjmentesen kerül sor – a nyilvánosság számára, kötelesek betartani az elektronikus hírközlési szolgáltatókra e cikk értelmében alkalmazandó rendelkezéseket./ III.- A bűncselekmények vagy a szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv L. 336-3. cikkében meghatározott kötelezettség megsértésének kivizsgálása, megállapítása és üldözése érdekében, illetve az automatizált adatkezelési rendszerek elleni, a büntető törvénykönyv 323-1–323-3-1. cikkében előírt és büntetendővé tett jogsértések megelőzése érdekében, valamint szükség esetén kizárólag a bíróság, a szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv L. 331-12. cikkében említett magas szintű hatóság vagy a honvédelemről szóló törvénykönyv L. 2321-1. cikkében említett, az információs rendszerek biztonságáért felelős nemzeti hatóság rendelkezésére bocsátásának lehetővé tétele érdekében egyes technikai adatkategóriák törlésére vagy anonimizálására irányuló műveletek legfeljebb egy évvel elhalaszthatók. A Conseil d'État (államtanács) által a Commission nationale de l'informatique et des libertés [az informatika és a szabadságjogok nemzeti bizottsága] véleményének kikérését követően hozott rendelete a VI. bekezdésben foglalt korlátozások mellett meghatározza ezeket az adatkategóriákat és a megőrzésük időtartamát – a gazdasági szereplők tevékenysége és a hírközlés jellege szerint –, valamint adott esetben az állam kérésére a gazdasági szereplők által ilyen jogcímen nyújtott szolgáltatások azonosítható és különleges többletköltségei ellentételezésének feltételeit.” Ugyanezen törvénykönyv R. 10–13. cikke, amelynek a hatályon kívül helyezését a felperesek kérelmezték, az L. 34-1. cikk III. bekezdésének fent idézett rendelkezéseit hajtja végre, mégpedig oly módon, hogy felsorolja az elektronikus hírközlési szolgáltatók által megőrzendő adatokat, és egy évben rögzíti azok megőrzési időtartamát.

5. Először is, ellentétben a beavatkozó felek állításaival, az a tény, hogy az előző pontban ismertetett megőrzési kötelezettség általános jellegű, és nem korlátozódik konkrét személyekre vagy körülményekre, önmagában nem ellentétes az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikkének rendelkezéseiből fakadó követelményekkel.

6. Másodsor, az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke értelmében az Unió „[t]iszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét. Így különösen a nemzeti biztonság az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad.” Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 51. cikke [eredeti 4. o.] a következőképpen rendelkezik: „(1) E Charta rendelkezéseinek címzettjei – a szubszidiaritás elvének megfelelő figyelembevételével – az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint a tagállamok annyiban, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. [...] (2) Ez a Charta az uniós jog alkalmazási körét nem terjeszti ki az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat.” A Charta 54. cikke értelmében: „E Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, hogy az bármilyen jogot biztosítana olyan tevékenység folytatására vagy olyan cselekedet végrehajtására, amely az e Chartában elismert jogok vagy szabadságok megsértésére [...] irányul [...].”

7. Másrészt, az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i európai parlamenti és tanácsi rendelet, amelynek meghozatalára az Európai Közösséget létrehozó szerződés 95. cikke (az Európai Unió működéséről szóló szerződés jelenlegi 114. cikke) alapján került sor, a tagállami jogszabályokat kívánja közelíteni a belső piac megteremtésének és működésének lehetővé tétele érdekében. Az irányelv célja, ahogyan a 3. cikkének (1) bekezdése is kimondja, „a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások nyilvános hírközlő hálózaton történő nyújtásával összefüggő személyes adatok kezelés[e]”. Ahogyan azonban az irányelv 1. cikkének (3) bekezdése emlékeztet rá, az irányelv „nem alkalmazható azokra a tevékenységekre, amelyek nem tartoznak az Európai Közösséget létrehozó szerződés hatálya alá [...], valamint nem alkalmazható a közbiztonsággal, a nemzetvédelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve a nemzetbiztonsági ügyekkel kapcsolatos tevékenységek tekintetében az állam gazdasági prosperitását) összefüggő tevékenységekre, valamint a büntetőjogi szankciók végrehajtása terén kifejtett állami tevékenységekre”. Egyébiránt az irányelv 15. cikke a következőkről rendelkezik: „A tagállamok jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az ezen irányelv 5. és 6. cikkében, 8. cikkének (1), (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint 9. cikkében előírt jogok és kötelezettségek hatályának korlátozására vonatkozóan, ha az ilyen jellegű korlátozás – a 95/46/EK irányelv 13. cikkének (1) bekezdésében említettek szerint – egy demokratikus társadalomban szükséges, megfelelő és arányos intézkedésnek minősül a nemzetbiztonság (vagyis az állam biztonsága), a nemzetvédelem és a közbiztonság védelme érdekében, valamint a bűncselekmények, illetve az elektronikus hírközlési rendszer jogosulatlan használata megelőzésének, kivizsgálásának, felderítésének és üldözésének a biztosítása érdekében. E célból a tagállamok többek között jogszabályi intézkedéseket fogadhatnak el az adatoknak az e bekezdésben megállapított indokok alapján korlátozott ideig történő visszatartására vonatkozóan. Az e bekezdésben említett valamennyi intézkedésnek összhangban kell lennie a közösségi jog általános elveivel, beleértve az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) és (2) bekezdésében említetteket.” A

tagállamok így – a nemzetbiztonsággal vagy a bűncselekmények elleni küzdelemmel kapcsolatos okokból – eltérhetnek különösen a személyes adatok titkosságára, valamint a kapcsolódó forgalmi adatok titkosságára vonatkozó, az irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséből fakadó kötelezettségtől.

Az általános és különbségtétel nélküli megőrzésre vonatkozó kötelezettségről:

8. Az Európai Unió Bírósága a C-203/15. és C-698/15. sz., *Tele2 Sverige AB kontra Post-och telestyrelsen, valamint Secretary of State for the Home Department kontra Tom Watson és társai* egyesített ügyekben 2016. december 21-én hozott ítéletében úgy határozott, hogy az említett irányelv 15. cikkének (1) bekezdését „– az Európai Unió Alapjogi Chartája 7., 8. és 11. cikkével, valamint 52. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben – úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a bűnözés elleni küzdelem céljából minden elektronikus hírközlési eszköz tekintetében **[eredeti 5. o.]** valamennyi előfizető és nyilvántartott felhasználó összes forgalmi és helymeghatározó adatának általános és különbségtétel nélküli megőrzését írja elő.”

9. Egyrészt nem vitatott, hogy a szóban forgó, megelőző és különbségtétel nélküli megőrzés lehetővé teszi a bíróság számára, hogy hozzáférjen valamely egyén bűncselekmény elkövetésével való gyanúsítása előtti közléseire vonatkozó adatokhoz. Ennélfogva az ilyen adatmegőrzés páratlanul hasznos a bűncselekmények kivizsgálásához, megállapításához és üldözéséhez.

10. Másrészt, ahogyan az Európai Unió Bírósága a 2016. december 21-i ítéletében megjegyezte, az ilyen adatmegőrzés, amennyiben nem tárja fel a közlés tartalmát, a jellegéből fakadóan nem sérti a Charta 7. és 8. cikkében biztosított jogok „lényeges tartalmát”. Ezenkívül a Bíróság azóta a 2017. július 26-i 1/15. sz. véleményében emlékeztetett arra, hogy ezek a jogok „nem korlátlan jogosultságokat jelentenek”, továbbá arra, hogy az Unió általános érdekű célja igazolhatja az említett alapvető jogokba történő, akár súlyos beavatkozásokat is, miután megjegyezte, hogy „a közbiztonság védelme hozzájárul mások jogainak és szabadságainak védelméhez is”, és hogy „[a] Charta 6. cikke kifejti, hogy mindenkinek joga van nemcsak a szabadsághoz, hanem a személyi biztonsághoz is”.

11. E körülmények között annak a meghatározása, hogy a 2002. július 12-i irányelv 15. cikke (1) bekezdésének megengedő rendelkezései alapján a szolgáltatókra előírt általános és különbségtétel nélküli megőrzési kötelezettséget nem kell-e úgy tekinteni – különösen azokra a garanciákra és felülvizsgálatokra tekintettel, amelyek ezután e csatlakozási adatok gyűjtéséhez és felhasználásához kapcsolódnak –, mint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkében biztosított biztonsághoz való jog és a nemzetbiztonsági követelmények – amelynek felelőssége az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke alapján kizárólag a tagállamokra hárul – által igazolt beavatkozást, az európai uniós jog értelmezésének első nehézségét veti fel.

A 2011. február 25-i rendelet 1. fejezetében foglalt rendelkezések hatályon kívül helyezésének elutasításáról:

12. A digitális gazdaságba vetett bizalomról szóló, 2004. június 21-i törvény 6. cikke II. bekezdésének első albekezdése arról rendelkezik, hogy a nyilvánosság számára a hírközlési szolgáltatásokhoz való online hozzáférést biztosító személyek, valamint az ezen szolgáltatások igénybevevői által továbbított bármilyen jellegű jel, írás, kép, hang vagy üzenet tárolását a nyilvánosság rendelkezésére bocsátás céljából – akár díjmentesen – a nyilvánosság számára online hírközlési szolgáltatások útján biztosító természetes vagy jogi személyek *„oly módon birtokolják és őrzik meg az adatokat, hogy azonosítani lehessen bárkit, aki hozzájárult az általuk nyújtott szolgáltatások tartalmának vagy egyik tartalmának a létrehozásához”*. A II. bekezdés harmadik albekezdése arról rendelkezik, hogy a bíróság kérheti ezektől a személyektől az első albekezdésben említett adatok közlését. Az utolsó albekezdés arról rendelkezik, hogy a Conseil d’État (államtanács) rendelete *„határozza meg az első albekezdésben említett adatokat, valamint a megőrzésük időtartamát és feltételeit”*. A 2011. február 25-i rendelet 1. fejezete e célból készült.

13. A 2004. június 21-i törvény 6. cikkének II. bekezdése, amely kizárólag a tartalom létrehozására vonatkozó adatok birtoklására és megőrzésére vonatkozó kötelezettséget ír elő, nem tartozik a 2002. július 12-i irányelv hatálya alá, amelyet a 3. cikkének (1) bekezdése értelmében kizárólag *„a Közösségben a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások [eredeti 6. o.] nyilvános hírközlő hálózatokon történő nyújtásával összefüggő személyes adatok kezelésére [kell alkalmazni]”*.

14. Ezzel szemben a 2004. június 21-i törvény 6. cikke II. bekezdésének fent idézett rendelkezései egyértelműen a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatálya alá tartoznak, amely az 1. cikkének (1) bekezdése értelmében *„a belső piac megfelelő működéséhez kíván hozzájárulni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások tagállamok közötti szabad mozgásának biztosítása által”*. Ezen irányelv 12. cikke a hírközlési szolgáltatók által a nyilvánosság számára nyújtott szolgáltatásokra, 14. cikke pedig a tárhelyszolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozik. Ezen irányelv 15. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik: *„A tagállamok nem állapítanak meg a szolgáltatókat terhelő olyan általános kötelezettséget, amely szerint a 12., 13. és 14. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során az általuk továbbított vagy tárolt információkat nyomon kellene követniük, sem olyan általános kötelezettséget, amely szerint jogellenes tevékenységre utaló tényeket vagy körülményeket kellene kivizsgálniuk.”* Ugyanezen cikk (2) bekezdése értelmében: *„A tagállamok az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások nyújtói számára megállapíthatnak olyan kötelezettségeket, amelyek szerint azonnal tájékoztatniuk kell az illetékes közigazgatási hatóságokat a szolgáltatásuk igénybevevői által folytatott, jogellenesnek vélt tevékenységekről vagy nyújtott információkról, illetve olyan kötelezettségeket, amelyek szerint az*

illetékes hatóságokkal, azok kérésére, közölniük kell azokat az adatokat, amelyek lehetővé teszik szolgáltatásuk olyan igénybevevőinek azonosítását, akikkel, illetve amelyekkel adattárolási [helyesen: tárhelyszolgáltatási] megállapodásaik vannak.” Így az irányelv önmagában nem vezeti be a tartalom létrehozására vonatkozó adatok megőrzésére vonatkozó elv tilalmát, amelytől csak kivételes esetben lehetne eltérni.

15. Az európai uniós jog második komoly értelmezési nehézségét veti fel annak a kérdésnek az eldöntése, hogy a 2000. június 8-i irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 6., 7., 8. és 11. cikke, valamint 52. cikkének (1) bekezdése tükrében értelmezett fent idézett rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok lehetővé teszik az állam számára olyan nemzeti szabályozás bevezetését, amely a 12. pontban foglalt személyek számára előírja, hogy oly módon őrizték meg az adatokat, hogy azonosítani lehessen bárkit, aki hozzájárult az általa nyújtott szolgáltatások tartalmának vagy egyik tartalmának a létrehozásához, mégpedig azért, hogy a bíróság adott esetben, a polgári jogi vagy büntetőjogi felelősségre vonatkozó szabályok betartásának biztosítása érdekében az adatok közlését kérhesse tőle.

16. A 11. és a 15. pontban felvetett két kérdés meghatározó a Conseil d’État (államtanács) által eldöntendő jogvita maradéktalan rendezéséhez. Ahogyan említésre került, e két kérdés az európai uniós jog komoly értelmezési nehézségeit veti fel. Ebből következően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkének alkalmazásában ezzel kapcsolatban előzetes döntéshozatalt kell kezdeményezni az Európai Unió Bírósága előtt, és amíg a Bíróság nem hozza meg határozatát, fel kell függeszteni a döntéshozatalt a felperes szervezetek keresete tárgyában.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk: A Privacy International és a Center for Democracy and Technology beavatkozása elfogadható. **[eredeti 7. o.]**

2. cikk: A French Data Network, a Quadrature du Net és a Fédération des fournisseurs d’accès à Internet associatifs keresete tárgyában a döntéshozatal felfüggesztésre kerül, amíg az Európai Unió Bírósága nem határoz a következő kérdéstről:

1° A 2002. július 12-i irányelv 15. cikke (1) bekezdésének megengedő rendelkezései alapján a szolgáltatókra előírt általános és különbségtétel nélküli megőrzési kötelezettséget nem kell-e úgy tekinteni – különösen azokra a garanciákra és felülvizsgálatokra tekintettel, amelyek ezután e csatlakozási adatok gyűjtéséhez és felhasználásához kapcsolódnak –, mint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 6. cikkében biztosított biztonsághoz való jog és a nemzetbiztonsági követelmények – amelynek felelőssége az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikke alapján kizárólag a tagállamokra hárul – által igazolt beavatkozást?

2° A 2000. június 8-i irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 6., 7., 8. és 11. cikke, valamint 52. cikkének (1) bekezdése tükrében értelmezett rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azok lehetővé teszik az állam számára olyan nemzeti szabályozás bevezetését, amely a nyilvánosság számára a hírközlési szolgáltatásokhoz való online hozzáférést biztosító személyek, valamint az ezen szolgáltatások igénybevevői által továbbított bármilyen jellegű jel, írás, kép, hang vagy üzenet tárolását a nyilvánosság rendelkezésére bocsátás céljából – akár díjmentesen – a nyilvánosság számára online hírközlési szolgáltatások útján biztosító természetes vagy jogi személyek számára előírja, hogy oly módon őrizze meg az adatokat, hogy azonosítani lehessen bárkit, aki hozzájárult az általuk nyújtott szolgáltatások tartalmának vagy egyik tartalmának a létrehozásához, mégpedig azért, hogy a bíróság adott esetben, a polgári jogi vagy büntetőjogi felelősségre vonatkozó szabályok betartásának biztosítása érdekében az adatok közzétételét kérhesse tőlük?

3. cikk: [omissis] **[eredeti 8. o.]**

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM